

BẢN THẢO THƠ

Trần Tuấn

rằng thì là mà, là ...

CHẬM HƠN SỰ DỪNG LẠI

Tháng 10 - 2012

I have right to write it

Trần Tuấn

*trên con thuyền mù u
trôi tuyết mù*

cô đơn cô độc

tặng Phạm Xuân Nguyên

treo ánh mắt cô đơn
trên cái nhìn cô độc

anh có thấy
một người ngồi kiết già
giữa đám bụi đang di chuyển hỗn loạn
hạt bụi cô đơn với hạt bụi
ngón chân cô độc với bàn chân

anh có thấy
một người ngồi đọc sách
con chữ cô đơn với hàng chữ
ánh sáng cô độc với ngọn đèn

anh có thấy
biển đang hành hương về sa mạc
nước cô đơn trong giọt nước
muối cô độc với đại dương

một xó nhỏ góc nhỏ
bức tường gió xếp lại như tấm rèm
con nhện giăng trên mi mắt ngủ
đưa tay xua
mơ hồ
như làm dấu thánh

nhai đêm

đêm nhai bã trà ngòi ngóng gió ma (*)
bấp chân trần loang mờ hèm cụt
câu kinh cầu ghim guốc gỗ
vào ra

đêm nhai bã trà ngòi soi hạt đỗ
vần lặn thiên hà
tìm lỗ

nhai đêm

(* *Tiếng hỏi tan vào tiếng gió ma* – Mai Thảo)

tôi có sợ tôi không ?

nằm trong cơn mơ
tôi co một chân
định bước qua vũng tối

rồi mờ dần nhẹ dần
chân bước
sang một cơn mơ nào khác

vũng tối
im lìm gương mặt
mang hình dấu chân
thiếu một đường xương chéo

những bước những bước những
bước
mắt hút
tôi có sợ tôi không ?

khoét vòng sọ não

kim giây lưỡi dao mổ khoét một
vòng sọ não
tốc độ nôn mửa
huỷ diệt
cắt lát
đêm
ngươi

vài lát câm lạng
đôi lát tự do
mò mẫm
đỉnh sọ

vài lát/chốc lát
đôi lát/đôi khi
đôi khi tôi cầm lên đôi lát
lại hai chiếc kim giây
lạnh ngắt
vòng vòng

một lát cắt
không thân thể/thân thể lát cắt
cầm tôi lên tay

đò máu

... động đất sóng thần, hay thế giới tai ương, điên khùng này

tôi đưa anh trên con đò máu
qua đại dương
vớt những xác người

vớt thân phận chúng ta
mấy chục năm trước mấy trăm năm trước mấy ngàn năm trước mấy triệu
năm trước
mới hôm qua đang hôm nay đương lúc này
luôn bị nhốt
trong trạng thái thông thường là chết

chết gương mặt chết bàn tay chết bước đi chết tiếng nói chết hạt máu chết ý
nghĩ chết trái tim chết cái chết
chết mò mẫm trong móng vuốt bầy loài

không con người
chỉ chúng ta những kẻ
mang hình hài con u mê giã giụa
ngày mỗi ngày
xòe tay ra
chôn vào đó nắm mồ

tôi đưa anh trên con đò máu
chèo qua nước mắt
tìm thân phận chúng ta
trên những xác người
những xác người ngửa mặt trời cười
những xác người đang khản giọng đờ ơ

ta sẽ cùng họ đi thật xa thật xa
hành trình đò máu

*biển sấm tới
tiếng máu hoang kêu
nhọt nhạt trắng (*)*

(*) Thơ Haiku của **Matsuo Basho** “*Biển sấm tới / Tiếng vịt hoang kêu/Nhọt nhạt trắng*”

hoa vân tay

mọc lên loài hoa vân tay
từ bàn tay của những xác chết
sau động đất sóng thần nơi thị trấn
lâu lắm rồi

đẹp kiêu kỳ
hoa vân tay không màu không cánh
hương máu dẫn lưu quang hợp
sinh ra chỉ một lần khi hấp hối

hoa vân tay thờ dài

là tôi là T Ô I đây
là T ô I đây

trước khi thiêu
thân xác
nở chứng nghiệm
dẫn mùi hương về tín chỉ đời người

này người, *con vật chóng quên* kia ơi ... (*)
lấy làm gì vân tay của người đã chết
chỉ để biết tôi
phân biệt tôi này với xác tôi khác đang nằm im bên cạnh

nơi thị trấn hoang tàn
thằng bé đi ngang qua đồng hoa vân tay
hít thật sâu ký ức

(*) Hoàng Phủ Ngọc Tường (bút ký *Đứa con phù sa*)

rằng thì là mà, là

hay những bản tin rời

một con đường nở mãi chiều ngang

đó là hiện tượng đang xảy ra tại thị trấn Thì Là - tin từ chủ nhiệm thị trấn cho biết chiều qua

theo đó, con đường nối Thì Là tới Mà cứ mỗi ngày nở ra theo bề ngang với tốc độ rất nhanh, và có nguy cơ trở thành con đường vuông người ở Thì Là bây giờ chẳng mấy ai dùng từ “tới”

đường lớn đã mở đi ngang tương lai

hôm qua em đến trường mẹ dắt tay từng bước hôm nay mẹ lên nương một mình em ngang lớp

(chắc đi luôn)

khảo sát cho thấy vì đi ngang mãi nên háng (ai nấy đều) rộng, không ít khách vãng lai/vãng cứ ngỡ dân Thì Là toàn loại thâm nho nhỏ dẹt

chủ nhiệm Thì Là lo ngại không hiểu do loại bột nở hay thuốc tăng phọt của tàu

chúng tôi tiếp tục theo dõi đưa tin về hiện tượng này

nhà của chủ nhiệm Thì Là đã ở giữa đường

như tin đã đưa, bề ngang con đường chính của thị trấn Thì Là vẫn đang nở ra từng ngày

trưa nay, chủ nhiệm Thì Là thừa nhận căn nhà của ông giờ đã nằm ở giữa đường.

nguồn tin riêng cho biết, cách đây khoảng chục năm ông này đã tìm cách bầy bằng được một gia đình chính sách nằm trước mặt mình đi chỗ khác chơi

và sau bao nhiêu mưu kế, căn nhà ông cứ liếm dần ra mặt đường thậm chí chồng cả lên vỉa hè

giờ thì căn biệt thự của ông đã chình ình giữa đường

bởi con đường cứ ngang ra mãi, riêng nhà ông chẳng chịu lui theo đã xảy ra một số vụ đám say xỉn nửa khuya đứng

đái vào nhà ông

vì tưởng cái bồn binh

chuyện Răng

quá trình về Thì Là đưa tin, phóng viên tình cờ phát hiện tại Răng - thị trấn
kế bên không hề có đường
chẳng có gì gọi là đường cả
không ngõ ngách không lối mòn đại lộ lại càng không
chịu không thể hiểu dân Răng có biết đi không mà lại chẳng có đường
“đi là để ? việc để phải đi ?” - chủ nhiệm Răng - người đàn bà miệng
vuông, một mắt tỏ ra ngạc nhiên
nhà cửa ở Răng cái này ử lên cái kia
trường ử
lên chợ, chợ ử lên chùa
người
ử lên nhau như cây cải
héo muối
chỉ có hai dòng họ chính Một - Mắt và Ba - Mắt

***Chú thích ảnh:** góc chợ Răng từng đóng mắt đang ử lên nhau*

vai rớt lạ RTLTM

sau các tin đã đưa, cuối cùng thì các nhà khoa học cũng đã phải vào cuộc
hội thảo khoa học đầu bờ tại Thì Là mới đây tạm đưa ra kết luận: hiện vai
rớt mang tên RTLTM đã xâm nhập vào khu vực này
loại vai rớt này rất lạ
như có thể Rút Thịt Làm Mắt, khiến Râu Thành Lông Mu, Rón Thọt Lên
Mồm, Rối Tinh Long Mạch
nhưng rớt cuộc chẳng ai biết
có một cái lưỡi đang đi mãi dưới lòng đất từ Răng đến Thì Là đến Mà
đôi khi
luôn cộm cứng trong quần

đạp lên mắt ngã vỡ mặt

sau khi ở thị trấn Thì Là có những con đường nở mãi bề ngang, thì tại thị
trấn Răng, chỉ sau một đêm bỗng mọc lên một cây mù u cao ngất
theo tìm hiểu của phóng viên, thì chỉ sau khi *đạp lên mắt ngã vỡ mặt*
người dân thị trấn mới chợt nhận ra hiện tượng kỳ lạ này
bởi quả của cây này khi rơi xuống đất cũng biết ngó nghiêng trọn trạo
giống như từng đóng mắt đang ử lên nhau ở chợ Răng

thế nên dân ở Rừng mới có kiểu nói với nhau, như thằng ấy *hứa hẹn thề bồi*
(có mà) bằng mắt
con ấy *làm từ thiện (có mà) bằng mắt*

***thị trấn trôi theo dòng sông đất
đồng củi trôi trong thị trấn
đứa trẻ trôi trong đồng củi ...***

đứa bé, đồng củi và thị trấn

1.

đứa bé nằm trên đồng củi đã nhiều năm
nơi thị trấn đang mỗi ngày lún
dần xuống

nó biết điều ấy
khi đôi nhìn vào ô cửa sổ vẽ trên mặt đất

nó thấy
cánh chim đập choạng bên kia cửa sổ
mỗi lúc gần hơn
thấy ông nội nó
đang gò lưng cày trên đồng
bóng nắng mỗi lúc rớt hơn
nó thấy
đoàn người đưa bà nội nó lên đồi
nơi bây giờ đã là bến sông

nó thấy những đứa bé chết non từ khi ông bà nội nó chưa sinh ra
đang lấy que cời những ô vuông lên mặt đất
từ sau ô vuông
bóng nó đang nằm trên đồng củi
già đi

2.

cỗ xe đê
chở một vũng im lìm
chạy trong thị trấn

trăng tan vào thành xe
lạnh dần bánh gỗ

thật chậm và lâu
chùng như nhiều thế kỷ
qua những người già thở khói nhìn ra
đốm thuốc cháy chập chờn phía trước

vũng im lìm pho sử già nua
đang mủn dần đang tan rữa

không người đánh xe không ngựa kéo không dây cương không mui bạt
không vung roi
cỗ xe chạy mê dài thị trấn
không lối đi không bảng hiệu không điểm dừng không ranh giới

trở mình hốc tối
từng ngôi nhà ngấn kéo bỏ quên

thật chậm và lâu
chùng như nhiều thế kỷ
không ai mở

3.

mảnh dăm gỗ
trong suốt
im lìm nơi ngón tay thẳng bé

từ khi cỗ xe đê chở pho sử già chạy ngang thị trấn
đã nghìn năm
hay mới hôm qua
nó không biết

nó không biết

ngày mai
lại sẽ như mảnh dằm tinh quái
ngàn năm
không thời gian

đề lặn
tia sáng
chậm
vĩnh cửu

trên đồng củi
đứa bé
mảnh dằm nơi ngón tay
trong suốt
im lìm

cái dằm mọc rễ
hút từng ý nghĩ của nó
lớn lên chậm chạp

ngày mai
cỗ xe đêm vút qua
cái gì sóng sánh
ngày mai ...

4.

cuối thị trấn
người đốt lửa
quay mặt vào tường
khói trắng bài hát cầm
băng qua bãi lầy
trắng

không rõ mặt đằm
không rõ mặt người
không rõ mặt bức tường

băng qua rất xa
bài hát cầm quay trở lại
bên ngọn lửa đang thiêu bàn tay người

rồi luồn sâu tự chôn mình xuống đất

thị trấn rừng mình

tia sáng
chậm
vĩnh cửu

tháp 1

rớt một
ít bóng tối trần gian trong đó
những tháp đêm
tháp điên
đi
đi
& nhảy múa
eo tháp vụn nhẹ
lướt mềm
cỏ lay

trong lòng tháp
linga dựng im
yoni động vững
bóng tối
trào ra bên mép rãnh như nước
theo bước xoay và lắc

rớt ra ngoài bóng tối trần gian
những phún tháp thụ thai
và mọc
văn cao - từ trời xanh/ rơi/ vài giọt tháp Chàm

linga
que diêm cuối cùng
đang xoè lên một màu đêm khác nữa

tháp 2

người trở thành kẻ hành hương mua vé
tháp mọc nhánh hoa đen
hoa đen bay con
chim đen
móng rỗ
miền bờ

những hạt tháp lép
tung ra
tung
ra
khô
gầy
vú
tháp

rớt vào
miệng tháp
dấu chân
không hướng
đeo
cuồng vé hành hương

ngó lên Xã Tắc hai hàng mù u ... (*)

những đêm thẳng bé mơ
trên con thuyền mù u
trôi tuyết mù
không đêm thu

giấc ngủ gói mơ màng lá ngó

ơ kìa ngàn phố với ngàn cô
sao chảy tim tôi giữa đêm trôi

nhà tôi chật chội giường chiếu cũ
nào mau quăng hết đón sông ngòi

mà thôi, sông ạ xin hãy đợi
tôi dỡ nhà tôi xếp chiếc bè ...

*sông chỉ còn một gang/sông chỉ còn một giọt/lăn khóc mắt Người/ta là hạt
cát/trong cõi nhìn/thuyền trôi*

trái đất bao người chèo lái
thế kỷ trôi theo bóng thuyền

(*) *Ca dao*

Và một đường đạn bay

con chim đang rĩa những giọt hoàng hôn cuối cùng
họng súng ngắm vào nó
đường đạn bay vang cõi tuyết mù

thằng bé không thể kêu lên báo động
họng nó đương ươm mầm một hột mù u

viên đạn xuyên dài thị trấn
qua lòng sông qua hòn sỏi trắng qua con mắt thuyền
bay trở về đầu ruồi họng súng
xuyên qua ngón tay vừa siết cò qua đôi mắt nheo
xuyên qua cái đầu bốc mùi tháp mực

con chim vẫn đang rĩa những giọt hoàng hôn cuối cùng

tiếng huyền nào cuối cùng dắt nhân loại đi qua

trịnh & trịnh

trịnh và trịnh
ô kìa cả nguyên
trịnh nào trịnh hơn
và nguyên nào hơn
một bàn tay mò ra khí quyền
âm giai co
từng móng béo gầy gầy vào thời thể
thể thời thôi thôi thể thể thời thôi
một đốt chân
bò
lớp da lê gót
gót chân thôi thôi thì gót chân thôi

.
nốt nhạc phù du
treo hoài đầu đó
ngang cuống họng
ngang đầu
ngang đầu bề
cười
cười
vẫn đang cười

.
cái đầu rơi
ủa
sao
rơi
mãi
cái
đầu
rơi

yên

buông cần sông Yên
kéo lên mảnh chiều rách nát
kéo về nước mắt

*“Ta gào
Ta thét ta la
Dừng đừng lão nhắc gót qua chân trời” (*)*

cơn mê đại dài
hoang hoải
biết cất vào đâu

biết cất vào đâu bản tin báo bão

số phận
đãi người nước mắt
cơn bão
trái tim đau

trên sông Yên
ngồi câu bóng
đợi
tiếng huyền nào cuối cùng dất nhân loại đi qua

(Gã Say, Thơ Đặng Ngọc Khoa, viết năm 1990)

kava (*)

không ở Vanuatu
uống bóng tối tù mù
cái đầu không
đôi tay cú

tối
đói
im lặng

con say rế cây
chiếc ly địa chấn
pha thêm vài đại dương dim cái nhìn xuống đất

ngồi lại
đợi
tiếng huyền não cuối cùng dất nhân loại đi qua

Kava : Một loại rượu kỳ dị ở Vanuatu (đảo quốc nhỏ ở nam Thái Bình Dương) chiết từ rễ cây, chỉ uống trong bóng tối, khi đói và trong im lặng

rấn

trong hồ thẳm Rấn bất động
hồ thẳm *nứt mộng*
hồ thẳm thôi nôi
tôi
tôi là nô lệ của lẽ rửa tội tôi - a rimbaud
tôi đốt đèn cây để nhìn xác tôi giữa nhà mồ mỹ châu lạnh lẽo mưa đen

mỗi hơi thở một hồ thẳm
lấp vùi bằng im lặng

hơi thở Rấn
trườn đại dương
qua *xác thối mặt trời*
những đám đông mù lòa hò hét
bủa lưới vây lòng hồ thối ngạt
qua *rừng đạn*, dùi cui
chết chết chết

vành tang cạn
nước mắt im
mỗi cái nhìn một hồ thẳm thút vòng dây treo cổ

hơi thở Rấn
cuộn sương mù

từng dòng người đào thoát
tôi chạy lên trời làm rắn thâu đêm

hơi thở Rắn
reo
đỉnh rỗng
lấp xác rửa mặt trời

Những chỗ in nghiêng lấy từ thơ Phạm Công Thiện (1941-2011)

tươi vô mắt nhà thơ

gửi Sara

nhà thơ bị con phù du đâm vô mắt
khi tôi xe máy chở ông ngang qua tiệm thuốc tây số 2b đường lê lợi
đà nắng lúc 19h35 tối ngày tháng năm ngoái
cả hai đương mơ màng nói những chuyện trần đời
nhà thơ kêu tôi dừng xe
cho ông xuống
tôi banh mắt nhà thơ
thối phù phù
ôi con phù du lạc đường nhớ mẹ

trời tối thui
tôi thối phù phù
hình như nghe cát nơi xứ sở của nhà thơ đang dậy
bay nhẹ nhẹ qua cái nhìn ra mơ ngủ của bà chủ
tiệm thuốc

ôi con phù du lạc đường nhớ mẹ
giải pháp cuối cùng
là nước muối sinh lý nhỏ mắt loại hai nghìn
đồng một lọ
tôi banh mắt nhà thơ
tươi vô

t
u
ớ
i
v
ô

thấy cát trôi
trôi thành dòng
trôi
mãi

trôi
một cách tuyệt vọng
và đơn giản
như thế

tiếng bàn chân trên cầu thang

tiếng bàn chân
trên cầu thang
chậm rãi
bước
bước
mãi

cây cầu thang cũng đang bước đi
ra ngoài thế kỷ
khỏi mặt đất đang lún dần, tan chảy

cây cầu thang bước khỏi hành tinh
sang phương sáng khác
trọng lực khác

trên cái bóng của những bậc thang
tiếng bàn chân
vẫn bước
mơ hồ

Chậm hơn sự dừng lại

gió

ve vuốt ngón tay xanh
mơn man đôi ngực trắng
chiếc khăn trùm đầu phập phồng im lặng
không thể vẽ tiếp gương mặt nào

gió vẫn thổi
nhưng chậm hơn sự dừng lại

thị trấn
như thiếu phụ
đang mỏng dần
nhẹ dần
trôi theo chiếc khăn choàng

mùa

đến mùa này
tôi mới nghe thấy giọng nói ấy
cất lên từ trước đó nhiều ngàn năm

bước chân chúng ta chậm hơn sự dừng lại

dừng lại và nghe thấy
giọng nói
thanh âm phía trước
đang chờ đợi

đến mùa này
tôi nghe quá nhiều gió thổi
qua những vòm cây vách đá

những tiếng nói từ ngàn năm không trôi theo ánh sáng
đã đến trước chúng ta
dừng lại
lắng nghe

nước

làn nước – gương mặt thiếu nữ
lặng ngòi
những thế kỷ đỏ bóng
con thuyền mù u xa trôi không trở lại
cánh buồm trắng chiếc khăn choàng

nước – chảy chậm hơn sự dừng lại
qua gương mặt chúng ta
gương mặt chúng ta đã dừng lại quá lâu
bỏ lại sau xa làn nước sáng

tôi đã cất những gương mặt trên con thuyền mù u đang trôi tuyệt mù
gương mặt như một lời cầu cứu

ký ức

trong ký ức già nua
cánh đồng vẫn đang đi ngọn cỏ vẫn đang đi

nhưng chậm hơn sự dừng lại

có những giây nghìn lần thức giấc
có những đời không một lần mở mắt
nỗi hoan lạc đón đau của sự trở về
không bằng đôi chân người mà tự đôi chân thời gian quay tìm lại

cuộc săn

_____ *chữ*

trong bóng tối khu rừng địa cầu
cuộc săn khởi đầu
nơi rậm rạp trang chữ

những con chữ tan hàng lòng chạy
bứt khỏi bãi rác sách mù tối chất cao
bắt đầu cuộc săn đôn đuổi
biến thợ săn thành những con mồi

sấm giạt rền vang
không trật tự không hàng không trang không vẹn nguyên không ý
nghĩa không biểu tượng
mãi mê
trì miết
xác chữ
cuồng rạp xô tung

cuộc săn
chậm hơn sự dừng lại

khu rừng địa cầu biến mất
ngọn lửa trùn lên
chữ viết lên lửa một trật tự mới
những con chữ tươi ròn và khổng lồ
quá chật chội cho một cuộc hiến tế

_____ *bóng tối*

bóng tối quyền rũ kẻ thợ săn
lừa dối giấc mơ từng cơn hoan lạc
cho đến khi giọt máu đêm hoài thai trong lò lửa mặt trời

là lúc cuộc săn khởi đầu
qua thung lũng mê man giấc ngủ
qua thị trấn đang trôi
qua cánh đồng mọc đầy hoa vân tay người chết
những vục cỏ ma
tiếng thở than của bầy cúm nùm

kê súng bắn xuyên qua thái dương
người thợ săn vừa kêu thảng thốt
- dậy đi thôi
không phải mơ mà chúng ta đang chết

---

cái chết

*

cái chết thành con mồi của cuộc săn giấc mơ
hay giấc mơ – con mồi của cuộc săn cái chết

cái chết xanh nhưng

những kẻ chưa sinh ra và những người chết rồi
cùng ngồi lại rỉ rào
cùng nâng một ly rượu

dưới một con mắt sống lâu vô hạn (*)

cuộc săn men theo hai thế giới hay lưng chừng thế giới
cái chết bây giờ hay cái chết chưa kịp sinh ra
thế giới đang tàn vong hay thế giới mới sắp sửa khởi đầu

tôi đang sống trong thân thể tôi hay lang thang trong thân thể kẻ khác
tôi đã chết và được chôn cất bằng thân thể kẻ khác
hay đang chờ chôn giùm ai thân thể của mình

ngày cứ thế chết cho nhau một ít

khi cái chết không phải là sự tiêu diệt

cái chết
chậm hơn sự dừng lại

đang trộn lẫn giữa cái sống và sự chết
mỗi ngày

(*) Một câu trong triết học của A. Schopenhauer (Đức, 1788-1860)

* *

câu thơ lóe sáng lúc nửa đêm
dẫn người trôi về miền không ký ức
nơi di trú cuối cùng của những đoàn người

đoàn người cuối cùng
đất nhau trôi xuyên qua nhiều thế giới

con tịt tử tập thể của những đứa trẻ con
bàn chân non giã đập
bước xuyên qua từng đôi mắt khép hờ
xuyên qua trang vở trắng
đấu vết giấc mơ chưa kịp tẩy

cuộc săn của những đứa trẻ
với con mồi đầu tiên là sự chết

chúng vẫn đang lớn lên
nhưng chậm hơn sự dừng lại

con tịt tử tập thể
của những đứa trẻ
cuộc săn cuồng loạn dồn đuổi chúng ta
ra khỏi đường biên ra khỏi vô biên
không còn chung nhau/chia nhau một thế giới và nhiều thế giới
dù đó dễ như là cái chết

* * *

ngộ độc tập thể địa cầu
từng con người rụng như chiếc lá không còn mặt đất bên dưới

quê hương tôi rụng xuống như chiếc lá không còn mặt đất bên dưới
tôi ngã xuống như hạt phấn hoa già

---

thở

con đường nặng dần
lên từng bước chân tôi gánh

trong bóng đêm băng rã
sửa soạn cho một kết thúc hồ nghi

hơi thở tôi
lay động chuỗi tràng hạt mù u xâu vòng trái đất
chép vào mỗi phiến lá bản chúc thư hơi nước
xuyên qua cơn bão từ cuối cùng địa cầu
đang dậy lên từ đôi mắt
lặng im của đứa bé
nơi thị trấn Ràng Thì Là Mà

một lỗ đen đang hút lấy toàn bộ hơi thở tôi
tôi đã chuyển sang thở bằng ý nghĩ

---

sóng ^ sóng

sóng ^ sóng
từ đáy sâu trời lên bề mặt
rồi mất tăm nơi đường cắt chân trời

lướt qua và kinh ngạc
ta không kịp biết thế giới này
ruồng đây mất tăm
những tháng ngày vô biên
trời hụp nơi râu tóc và dưới làn da
những chồi sóng miệt mài huyền hoặc

_____ **bão phương Đông**

tôi sống dậy ở phương Đông
trên bãi cát đầy dấu chân khổng lồ
với trái tim treo ngược

như chiếc bình truyền dịch
trái tim
chậm rãi rỏ từng giọt Thái Bình Dương
qua kẽ sáng mặt trời ngẫu đở

con bão đến không có sự khởi đầu không thể nào dự báo

_____ **thi thể như là một vật dụng**

khói dâng
lên đi trắng chìm
đáy trời hoang động

trên vũng biển thị trấn phía Đông
động một cái xác
thi thể như là một vật dụng
bình an ---> thấu nhận
và hướng dẫn hơi thở
lời ca đang bốc lên như khói dâng

hong khô lời nguyện
trong thi thể rỗng

con đường
đang rút dần khỏi những bàn chân của đoàn hành hương
cho đến khi họ không còn mặt đất

xạc xào khói
khẩn cầu sự yên lặng
cho thi thể tinh cầu

*

người đang mở mắt
thả câu trên dòng sông
vào buổi tối trời

* *

trên boong tàu hôn mê
đã mất liên lạc với sự chuyển động
tôi thấy nó trôi bằng hình ảnh của những thân cây mù u trầm mặc trên rừng
bằng chiếc đinh sắt người thợ rèn chưa kịp rút ra khỏi lửa
với chiếc la bàn rộng những chiếc kim còn nằm trong quặng mỏ
và cánh buồm là sợi bông lơ đãng trắng đồng

./.

MỤC LỤC

*trên con thuyền mù u
trôi tuyệt mù
giữa đêm thu*

Cô đơn cô độc
Nhai đêm
Tôi có sợ tôi không ?
Khoét vòng sợ hãi
Đỏ máu
Hoa vân tay

**rằng thì là mà, là ...,
hay những bản tin rời**
Một con đường nở mãi chiều ngang
Nhà của chủ nhiệm Thì Là đã ở giữa đường
Chuyện Rằng
Vai rót lạ RTAL
Đạp lên mắt ngã vỡ mặt

đưa bé, đồng củi và thị trấn

Một

Hai

Ba

Bốn

Tháp 1

Tháp 2

Ngó lên xã tắc hai hàng mù u

Và một đường đạn bay

tiếng huyền nào cuối cùng dắt nhân loại đi qua

trình & trình

Yên

Kava

Rắn

tươi vô mắt nhà thơ

Tiếng bàn chân trên cầu thang

Chậm hơn sự dừng lại

Gió

Mùa

Nước

Ký ức

cuộc săn

chữ

bóng tối

cái chết

thờ

sóng ^ sóng

bão phương Đông

thi thể như là một vật dụng